

Boligministeren (Thor Pedersen):

Til hr. Estrup: om bestyrelsen i en andelsboligforening muligvis skal inddrages, indgår i de overvejelser, vi gør os. Det skyldes, at det er et ret broget problemkompleks, især når vi ser på lån optaget før 7. oktober 1986, som ikke har pant i ejendommen. Hvis der er pant i ejendommen, er der ikke noget problem.

Er der ikke pant i ejendommen, er problemet der med at dokumentere, at det lån, man har optaget, er brugt til forbedring af andelsboligen, og her kan det blive nødvendigt at få en form for dokumentation for, at boligen er blevet forbedret med et beløb, der stort set svarer til det, man gør gældende er et boliglån. Der ligger et problem dér.

Vi har også et problem efter 7. oktober 1986 i forbindelse med fraflytning. Vi kan også have problemet, at der kan være flere andelsbeviser til den samme bolig. Hvordan sikrer vi, at man ikke låner på hvert andelsbevis?

Det er nogle af de spørgsmål og problemstillinger, vi arbejder med, og som vi også skal diskutere i udvalget. Der er ikke nogen model, vi har lagt os fast på. Jeg siger blot, at jeg ønsker – og det gør regeringen – at få løst problemet, og jeg håber, vi finder den bedst mulige løsning.

Industriministeren (Nils Wilhjelm):

Jeg vil sige både til hr. Estrup og til hr. Arne Bjerregaard, at den første linje i § 1 udtrykkelig siger »erhvervsmæssig ydelse af lån til private«. Det vil sige, at hvis man er erhvervsdrivende, ligger der ikke begrænsninger her, så kan man i øvrigt operere ganske normalt.

Med hensyn til det spørgsmål, hr. Arne Bjerregaard rejste, kan jeg gentage, hvad jeg sagde før: det er der ingen grund til. Der er selvfølgelig en realitet lige i begyndelsesfasen, og den vil vi da godt være med til at se på under udvalgsbehandlingen, men det er kun lige den allerførste, spæde start. Men jeg er naturligvis enig i, at vi skal have for øje ikke at lave nogen form for begrænsninger her; der skal være gode muligheder for, at iværksættere kan komme i gang, og der skal ikke ligge begrænsninger med hensyn til deres finansieringsmuligheder.

(Kort bemærkning).

Estrup (RV):

Det synes jeg var klagende på én led, men det rejser et andet spørgsmål: betyder det ikke, hr. industriminister, at vi så skal til at sondre mellem lån til erhvervsmæssige og ikke-erhvervsmæssige formål?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

*Meddelelser fra formanden:***Anden næstformand (Povl Brøndsted):**

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 19.15.

Mødet udsat kl. 18.09

Mødet genoptaget kl. 19.15

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af lovforslag nr. L 13:

Forslag til lov om marginspekulation m.v.

Af industriministeren (Nils Wilhjelm).

(Fremsat 7/10 86).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Svend Andersen (S):**

Når man ser på det område, lovforslaget i al sin beskedenhed beskæftiger sig med, kan man godt have sympati for de intentioner, der er lagt heri.

Nu har ministeren jo valgt at annoncere forslaget sammen med den øvrige afgifts-

[Svend Andersen]

ket fra regeringen, og så kunne man få det indtryk, at dette forslag var det, der skulle bære kartoffelkuren igennem, for her rammes jo andre grupper end dem, der rammes af de øvrige forslag. Det er så den dårlige samvitighed, der her skulle rettes op.

Hvis det er det, der er ambitionen, må jeg sige, at forslaget ikke er tilstrækkeligt. Der er her slet ikke tale om, at der skal indkradses nogle fortjenester. Der er ingen tvivl om, at en hel del af disse marginspekulationer har været med til at give det øgede forbrug, som regeringen nu vil have dæmpet. Der er altså ikke tale om nogen afgifter. Der er alene tale om, at der skal sættes en eller anden nedre grænse for egenfinansieringen, når man ønsker at tage lån til køb af obligationer i en marginspekulation, og det er som sagt en acceptabel tankegang.

Lovforslaget er én stor bemyndigelse til ministeren til at finde frem til en eller anden størrelse af denne egenfinansiering. Det kan jo nok blive ganske svært, og det er vel også derfor, forslaget har den udformning, det har.

En anden ting er: hvordan vil man sikre sig, at lån, der f.eks. er optaget som et boliglån i fast ejendom, eller et beløb, der er trukket på en erhvervskassekredit, ikke bliver brugt til finansiering af køb af obligationer i en sådan marginspekulation, som forslaget her søger at begrænse? Det er vel, fordi det er så svært at lave disse ting, forslaget har fået den noget valne udformning, det altså har fået.

Som sagt kan vi ikke betragte dette som noget, der kan få os til at synes, at kuren som helhed er acceptabel, men vi er da villige til at se på nogle af tingene i udvalget.

Carl Martin Christensen (KF):

Man kan næsten komme i tvivl om, hvorvidt det er et rigtigt forslag, når hr. Svend Andersen ikke er så negativ, som dette parti har været hele dagen. Ikke desto mindre skal jeg glæde mig over, at hr. Svend Andersen ser positivt på forslaget. Det gør Det Konservative Folkeparti også, og jeg skal for god ordens skyld meddele, at jeg også i denne sag taler på Centrum-Demokraternes vegne.

Jeg synes, det er væsentligt at understrege, at dette forslag, som jo er en bemyndigelse til ministeren, giver mulighed for en mere

jævn udvikling på Børsen til gavn for de mennesker, som skal skaffe ansvarlig kapital på Børsen, til gavn for de mennesker, som skal have finansieret et husbyggeri, men ikke mindst til gavn for de mennesker, som agter at investere deres sparepenge i disse sektorer. Det synes jeg er særlig glædeligt.

Man har i sommer oplevet nogle af de selskaber, som har været dannet på baggrund af disse muligheder, gå ned med nogle ganske alvorlige brag. Folk med en relativ beskeden egenkapitel har lånt store midler til investering i disse papirer, og så konstaterer man en faldende tendens på markedet og dermed pludselig krav om indfrielse af disse lån. Det har forårsaget nogle endda særdeles alvorlige situationer. Der har været en i Odense, som har kostet mere end 40 mill. kr. Jeg synes, det er glædeligt, at man med dette lovforslag hindrer gentagelse af disse ting.

Vi skal fra Det Konservative Folkepartis side tilsige en velvillig og hurtig udvalgsbehandling.

(Kort bemærkning).

Svend Andersen (S):

For at min positivitet ikke skal blive misforstået skal jeg gøre opmærksom på, at det, jeg sagde, var, at intentionerne i forslaget var jeg positiv over for, men forslaget kunne overhovedet ikke leve op til de intentioner.

Jens Peter Jensen (V):

Lad mig fortsætte i hr. Carl Martin Christensens fynske toneart og sige, at jeg synes, det er et helt godt forslag. Dets gode hensigter står tydeligt i et lynglimts klarhed, hvori mod midlerne fortaber sig noget i det dunkle. Under hensyn til det samlede billede, vi har forhandlet her hele dagen, kan Venstre anbefale, at man støtter forslaget. Men hr. industriminister: lad det ikke blive en vane at komme med forslag til bemyndigelseslove!

Jes Lunde (SF):

Vi vil også godt i SF love at se positivt på forslaget.

Vi har selvfølgelig også studset lidt over, at det var en så generel bemyndigelse, at der var så lidt tekst på, at det kunne få sådan nogle som os til at få den grumme mistanke, at det var blevet til i hast, at det var noget, man havde fundet på ret sent for at lave no-

[Jes Lunde]

get staffage på den samlede pakke. Når nu man havde lavet så meget, som greb ind på andre måder, måske socialt skævt og sådan noget, så skulle der gerne være noget til sidst, hvor i hvert fald ordet »spekulation« var nævnt. Det er da også lykkedes, og til lykke med det.

Jeg vil da gerne sige, at der jo også er andre måder at gøre det på ud over de retningslinjer, ministeren har tænkt sig at arbejde efter. Vi har fra SFs side fremsat et forslag om forøgelse af stempelafgifterne, som kommer til behandling på tirsdag. Det vil faktisk have den samme virkning. Hvis man forhøjer stempelafgifterne betragteligt, så vil det ikke længere kunne betale sig at foretage marginspekulationer, og så vil dette fænomen fuldstændig falde væk.

Vi har sådan set en mere konsekvent løsning, og den vil vi da gerne indstille til Tingets velvillige behandling, men hvis den ikke skulle blive vedtaget, er det nok nødvendigt med det, ministeren foreslår her.

Lone Dybkjær (RV):

Da mit partis ordfører, hr. Larsen-Ledet, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne fremsætte vores bemærkninger til dette forslag.

Vi er enige i sigtet med bemærkningerne til lovforslaget og vil derfor gå til udvalgsarbejdet med en positiv holdning. Men vi har nogle spørgsmål, hvilket vel ikke er så underligt. Tror industriministeren, at det her vil påvirke kurserne på obligations- og aktiemarkedet? Har vi sikkerhed for, at private personer ikke kan foretage marginspekulationer gennem visse finansielle institutter osv.?

Jeg vil godt personlig tilslutte mig hr. Jens Peter Jensens bemærkninger og sige, at jeg håber ikke, industriministeren gør det til en vane med så omfattende en bemyndigelseslovgivning. Generelt er Det Radikale Venstre ikke tilhænger af så omfattende en bemyndigelseslovgivning.

Men jeg er enig i sigtet i bemærkningerne til dette lovforslag, det kan vi gå ind for. Derfor er vi også positive over for selve forslaget.

Pia Kjærsgaard (FP):

Vi synes ikke, at man skal blande sig i aftaler, to parter har indgået. Vi synes ikke, det

er et særlig liberalt forslag, og mener, at man skal kunne disponere 100 pct. over sine egne midler. Så Fremskridtspartiet må afvise det her forslag på lige fod med de fleste af de andre indgreb i kartoffelkuren, hvor man griber ind over for den personlige frihed.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Umiddelbart lyder forslaget om at begrænse spekulationsforretninger da meget godt, selv om man må sige, at lovforslaget er en meget vidtgående bemyndigelse til ministeren, og at man af lovforslaget faktisk slet ikke kan se, hvordan ministeren egentlig vil skride til værks. Jeg har nu også på fornemmelsen, at dette forslag er lavet lidt for at få de øvrige ting til at glide ned i pakken, og så har man, som hr. Jes Lunde var inde på, også fået sagt ordet børsspekulation.

Ifølge lovforslaget kan ministeren stille krav om, at private personer, der køber eller sælger børssnoterede papirer, kan afkræves dokumentation for, at en vis procentdel af handelen er finansieret med egenkapital. Det kan man selvfølgelig godt administrere. Om man så kan omgå det ved, at spekulant A først går hen i en af de dertil indrettede småbanker og låner penge med sikkerhed i noget helt andet, f.eks. fast ejendom el.lign., og bagefter går hen i en af de andre dertil indrettede småbanker og siger: værsgo, her er min egenkapital, det er jo en helt anden sag; det kan man temmelig sikkert også sagtens gøre.

Men så er der et andet problem: hvad er en marginspekulant egentlig? I børsskredse har jeg hørt – det er jo ellers ikke dér, jeg kommer så meget – at der er nogle, der siger, at efterhånden er 95 pct. af alle obligationshandlere marginspekulationer. I så fald er de institutionelle investorer, banker, fonde, kasser, forsikringselskaber, sikkert med for fulde gardiner.

Men o.k., vi vil gerne være med til at se på det, og vi vil også meget gerne være med til at inddrage SFs mere konsekvente holdning vedrørende stempelafgift i billedet.

Industriministeren (Nils Wilhjelms):

Jeg takker ordførerne for den brede tilslutning, der er kommet til dette lovforslag, hvor jeg godt kan være enig med hr. Jens Peter Jensen i, at intentionerne er gode, men det

[Industriministeren]

er, ligesom man ikke rigtig kan få øje på midlerne. Det er vel også det, der ligger i forskellige af ordførernes bemærkninger om, at det er en meget rendyrket bemyndigelseslov, der her er tale om,

Jeg skal gerne medgive, at det er vide rammer, men jeg vil gerne afkræfte det, der er blevet sagt flere gange, nemlig at det er noget, som er kommet ind sådan i 11. time. Det har været med faktisk lige fra starten.

Når det har været med, er det, fordi det giver en naturlig afrunding af alle de intentioner, der i øvrigt ligger i hele den pakke, regeringen har fremlagt, og der er her tale om et ønske om at sanere på et område, hvor der ellers kan foregå nogle meget yderliggående spekulationer, som vi bestemt heller ikke fra regeringens side synes er særlig klædelige.

Når det er blevet så bred en bemyndigelseslov, så hænger det sammen med, at det er et ganske vanskeligt område at bevæge sig ind på, og fremfor at komme med noget, som man meget hurtigt ville kunne se ikke var helt fuldstændigt, er det tanken at prøve at bruge en hel del arbejde på at udforme cirkulæret på en sådan måde, at vi rammer rigtigt, herunder naturligvis også interessere os for de områder i udlandet, hvor man arbejder med dette. Jeg vil gerne henvise til – måske til oplysning for fru Pia Kjærsgaard – at bl.a. USA, som jo ellers i mange henseender anses for at være overordentlig liberalt, på dette område har begrænsninger for, hvor marginalt man kan arbejde. Også Nationalbanken og andre vil blive inddraget, således at vi sikrer os, at vi når frem til noget, som har det substansindhold, der skal være, for at det netop kan ramme på den rigtige måde.

Med hensyn til de mere specielle spørgsmål tror jeg, vi kan nå frem til at besvare dem, når vi kommer i gang med udvalgsarbejdet, som jeg ser frem til.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Til ministeren vil jeg bare sige, at vi ikke er i tvivl om, der vil blive lavet et stort stykke arbejde efterfølgende. Der er bare nogle af os, der mener, at det somme tider er en fordel, hvis det sker før.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af lovforslag nr. L 15:

Forslag til lov om registreringsafgift for fritidsfartøjer.

Af industriministeren (Nils Wilhjelm).

(Fremsat 7/10 86).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Stavad (S):

Da Socialdemokratiets ordfører i denne sag, hr. Camre, desværre ikke har mulighed for at være til stede lige i øjeblikket, skal jeg gøre et par bemærkninger.

Vi må jo sige, at vi her er nået det punkt, hvor regeringens sociale samvittighed virkelig har overmandet regeringen. Der bør gøres et eller andet, som får tingene til at se afbalanceret ud. Derfor har man så foreslået – hvad jeg ikke skal harcelere over – en registreringsafgift på både over 5 t, og der er det specielle ved denne afgift, at den er frivillig. Man vælger selv, om man ønsker at lade sig registrere, og det oplyses i bemærkningerne til lovforslaget, at ca. 700 både er blevet registreret pr. år de seneste år.

Spørgsmålet er, om ikke denne afgift er en måde fuldstændig at afskaffe denne registrering på, eller i hvert fald meget langt at afskaffe den. Så sparer man jo noget arbejde, og det er da i sig selv fornuftigt, hvis man får et bureaukrati begrænset eller fjernet. Men at det er noget, der skulle være et bidrag i den økonomiske politik, det tror jeg ikke meget på. Hvis man fortsætter uændret, vil det maksimalt kunne indbringe godt 3